

umoden i den Alder til at bære det Ansvar, med hvilket en Vælger skal træde frem for Urnen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Det Ansvar, den unge Mand skal føle, naar han træder frem for Valgurnen, skal ikke være det, der følger med den klare Forstaaelse af alle de Foreteelser i politisk og social Henseende, der skulle afgøres i en Rigsdag. Men han skal have Følelsen af, hvad det drejer sig om for ham selv, for hans Hjem og for hans Land, en Følelse, som kan være mere eller mindre bevidst til Stede, men altid kommer til i meget høj Grad at paavirke den Stemning, Vælgerne have paa Valgdagen, og som man ikke skal underkende, for der er noget i det, at den Ungdom, der har det brusende Sind og den stærke Tro, maa ske i noget højere Grad burde præge Lovgivningen, end Tilfældet er. Jeg har det Indtryk, at den danske Rigsdag er lidt af en Gammelmandsforsamling, og det er maaske, fordi der mangler noget af den Ungdom, der staar bagved og presser den frem til stærkere Daad.

Jeg skal dernæst sige til det ærede Medlem, at hvis han har Ret i, at det er farligt at give Valgret til dem, der ere 21 Aar eller der omkring, undrer det mig unægtelig, at man i andre Lande, der staa os meget nær, i Sverige, i mindre Stater som Svejts og i de store demokratiske Lande, har kunnet give Ungdommen Valgret, uden at man nogensinde fra Demokratiets Side har vovet at paastaa, at Udviklingen i disse Lande er gaaet i en gal Retning. Det er for mig et Vidnesbyrd om, at der ikke kan være nogen egentlig Fare ved at udstrække Valgretten, som foreslaaet i vort Forslag, til 21 Aars Alderen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borghjerg): Det glæder mig, at det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) tog Ordet for at indrangere sig mellem de Folketingsmænd, som af hans Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), ere karakteriserede som taabelige. Det ærede Medlem for Horsens vil jo, naar Sagen en Gang kommer til at foreligge til Afstemning, stemme for denne Sag. (Fraenkel: Det har jeg ikke sagt). Jo, det sagde det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at naar Sagen nu

en Gang var rejst, var han klar over, at man ved Fordelingen af den politiske Valgret maatte tage Hensyn til Kvinderne, man kunde ikke holde dem ude. Det sagde det ærede Medlem, og det glæder mig, at der ogsaa fra den Side har lydt en saadan Røst. Det ærede Medlem har for øvrigt skriftligt udtalt sig endnu bestemtere, idet han ikke blot motiverede sin Stilling til Kvindernes Valgret dermed, at Sagen nu en Gang var rejst, men ogsaa med de økonomiske Forhold i Nutiden.

Det ærede Medlem for Horsens har skrevet følgende: „Men nu er dette Krav en Gang rejst, og det lader sig ikke mere tilbagevise af Mændene, fordi den hele Udvikling mere og mere fører Kvinderne frem paa Linie med Mændene i den økonomiske Kamp for Tilværelsen.“ Det ærede Medlem motiverer altsaa Kravet ikke blot ud fra den politiske Nødvendighed, men ogsaa ud fra den økonomiske. Og han fortsætter: „Derfor giver jeg Dr. Møller Ret i hans første Punkt, at vi ikke mere kunne reformere den politiske Valgret uden Hensyn til Kvinderne.“ Saa langt er altsaa det ærede Medlem for Horsens kommet, og det glæder mig for saa vidt, at han nu ogsaa har ladet sin Røst høre her i Dag blandt de Medlemmer, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) var ungdommelig nok til at karakterisere som taabelige.

Naar det ærede Medlem siger, at Kvindespørgsmaalet løses ikke ved, at Kvinderne faa Valgret, har han selvfølgelig Ret deri. Det sociale Spørgsmaal løstes heller ikke ved, at Arbejderne fik Valgret. Men derved fik den arbejdende Del af Befolkningen et Middel i Hænde til at bidrage til Løsningen af det sociale Spørgsmaal. Og paa samme Maade ville Kvinderne ved Valgretten faa et yderligere Middel til at løse de mange forskellige Kvindespørgsmaal, til at ophæve den megen Ulighed og den Uret af mangfoldig Art, der endnu bestaar i vor Lovgivning med Hensyn til Kvinderne. Det er for øvrigt ikke andet, end hvad det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) har sagt: „Den Dag, Valgretten er vunden for Kvinderne, ligger Vejen banet for at naa det øvrige, Kvinden har paa sin Ønskeseddel.“ Han kalder derfor Kampen for Valgretten for Kærnen og Kronen for Kvinderne. Det er netop det, jeg her har gjort mig til Talsmand for.

Jeg vil slutte med at konstatere, at en stor Sag har i Dag været til Behand-